

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 14 czerwca 1956 r.

Nr 18

TREŚĆ:

Poz.:

DEKRET

95 — z dnia 16 maja 1956 r. o zmianie imion i nazwisk 111

ROZPORZĄDZENIE

96 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 czerwca 1956 r. w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania 111

95

DEKRET

z dnia 16 maja 1956 r.

o zmianie imion i nazwisk.

Art. 1. 1. Zmiana imienia lub nazwiska obywatela polskiego na inne wskazane przez niego imię lub nazwisko może nastąpić na jego wniosek, na zasadach określonych w niniejszym dekrete.

2. Zmiana imienia lub nazwiska osoby, która nie posiada żadnej przynależności państwowej, na inne wskazane przez nią imię lub nazwisko może nastąpić na jej wniosek, jeżeli osoba ta ma miejsce zamieszkania w Polsce.

3. Zmiana może dotyczyć również nazwiska rodzowego kobiety, która pozostaje lub pozostawała w związku małżeńskim.

Art. 2. Wniosek o zmianę imienia lub nazwiska podlega uwzględnieniu, jeżeli jest uzasadniony ważnymi względami i nie narusza interesu społecznego.

Art. 3. 1. Zmiana nazwiska osoby pozostającej w związku małżeńskim wymaga zgody drugiego małżonka i rozciąga się na niego.

2. Zmiana nazwiska osoby pozostającej w związku małżeńskim może nastąpić mimo braku zgody drugiego małżonka, jeżeli jest on całkowicie ubezwłasnowolniony lub porozumienie się z nim napotyka przeszkody trudne do przezwyciężenia albo jeżeli zachodzą inne szczególnie uzasadnione okoliczności; w tym wypadku zmiana nazwiska nie rozciąga się na drugiego małżonka.

Art. 4. 1. Zmiana nazwiska obojga rodziców rozciąga się na małoletnie dzieci.

2. Jeżeli zmiana nazwiska ma dotyczyć tylko jednego z rodziców, władza opiekuńcza rozstrzyga, czy zmiana ta rozciągnie się na małoletnie dzieci. Orzeczenie o zmianie

nazwiska zapada po uprawomocnieniu się postanowienia władzy opiekuńczej.

Art. 5. 1. Nazwisko może składać się najwyżej z dwóch części (członów).

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do nazwisk w wypadkach zawarcia małżeństwa lub przysposobienia.

Art. 6. 1. O zmianie imienia lub nazwiska orzeka prezydium powiatowej (miejskiej) lub dzielnicowej rady narodowej.

2. O zmianie nazwiska małżonka, mimo braku zgody drugiego małżonka (art. 3 ust. 2), orzeka prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi).

3. Właściwość miejscową określa miejsce zamieszkania wnioskodawcy. Jeżeli wnioskodawca nie ma w Polsce miejsca zamieszkania, właściwe jest prezydium rady narodowej ostatniego miejsca zamieszkania wnioskodawcy, a w braku takiego miejsca — Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

Art. 7. Prezydium właściwych powiatowych (miejskich) lub dzielnicowych rad narodowych ustalają w razie wątpliwości brzmienie lub pisownię nazwiska.

Art. 8. Przepisy dekretu stosuje się również do wniosków zgłoszonych, a nie rozstrzygniętych przed dniem jego wejścia w życie.

Art. 9. Traci moc dekret z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 310).

Art. 10. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

96

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 8 czerwca 1956 r.

w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 12, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów zawierających więcej niż 18% alkoholu.

§ 2. 1. Zezwolenia wydają organy administracji handlu prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych, na terenie zaś m. st. Warszawy i m. Łodzi organy administracji handlu prezydiów rad narodowych tych miast.

2. Właściwość miejscową organów administracji handlu określa miejsce położenia zakładu. Właściwość do udzielania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w wagonach restauracyjnych określa się według siedziby oddziału przedsiębiorstwa zarządzającego tymi wagonami, a na morskich statkach pasażerskich według siedziby przedsiębiorstwa żeglugowego.

§ 3. 1. Sprzedaż napojów alkoholowych dzieli się na:

- 1) sprzedaż do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 2) sprzedaż do spożycia na miejscu.

2. Na prowadzenie każdego rodzaju sprzedaży określonego w ust. 1 wymagane jest zezwolenie.

§ 4. 1. Zezwolenia wydaje się na czas nieograniczony lub na czas oznaczony.

2. Zezwolenia na czas oznaczony mogą być wydane na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.

§ 5. 1. Zezwolenia wydaje się na ściśle oznaczone miejsce sprzedaży (zakład) i tylko na jeden z rodzajów sprzedaży określonych w § 3 ust. 1.

2. Zezwolenie powinno zawierać oprócz danych co do okoliczności określonych w ust. 1:

- 1) oznaczenie organu, który wydał zezwolenie,
- 2) datę wydania i numer zezwolenia,
- 3) podstawę prawną,
- 4) termin ważności,
- 5) nazwę i adres przedsiębiorstwa prowadzącego zakład.

3. Wszelkie zmiany dotyczące danych, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają uwidocznieniu w zezwoleniu w formie odpowiedniej adnotacji. Adnotacji dokonuje właściwy organ administracji handlu.

§ 6. 1. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży mogą być wydawane:

- 1) branżowym sklepom winno-spirytusowym,
- 2) sklepom ogólnospożywczym mającym wyodrębnione działy sprzedaży napojów alkoholowych,
- 3) sklepem prowadzonym przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Zezwolenia mogą być wydawane na czas oznaczony na terenie miast także sklepom ogólnospożywczym nie mającym wyodrębnionych działów sprzedaży napojów alkoholowych, jeżeli jest to konieczne ze względu na niedostateczną ilość sklepów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 7. 1. Ilość sklepów prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych powinna wynosić:

- 1) w miastach i osiedlach 1 sklep na 3 do 4 tysięcy mieszkańców,
- 2) w gromadach 1 — 2 sklepy na gromadę.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) może w uzasadnionych przypadkach zezwolić na stosowanie innego współczynnika niż określony w ust. 1.

§ 8. 1. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia na miejscu mogą być wydawane tylko zakładom gastronomicznym.

2. Nie mogą być wydawane zezwolenia następującym zakładom gastronomicznym:

- 1) jadalniom,
- 2) bufetom z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w ust. 3,

3) barom mlecznym i cukierniczym,

4) cukierniom,

5) kawiarniom z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w ust. 4.

3. Mogą być wydawane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w bufetach urządzanych na czas trwania zabawy w miejscach, w których stosownie do art. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 12, poz. 62) podawanie napojów alkoholowych nie jest zabronione.

4. Kawiarnie kategorii S i I mogą otrzymać zezwolenie na sprzedaż likierów do spożycia na miejscu.

§ 9. Sieć sklepów i zakładów gastronomicznych prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych powinna być rozmieszczona równomiernie z uwzględnieniem liczby mieszkańców poszczególnych części miasta.

§ 10. Nie wolno wydawać zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w miejscach, w których sprzedaż tych napojów jest zabroniona stosownie do art. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o zwalczaniu alkoholizmu.

§ 11. Nie mogą być wydawane zezwolenia sklepom i zakładom gastronomicznym położonym w pobliżu dworców kolejowych, autobusowych i portowych, większych zakładów przemysłowych, zabudowań koszarowych oraz stadionów i innych miejsc zebrania masowych.

§ 12. 1. Zezwolenia wygasają w przypadkach:

- 1) likwidacji zakładu,
- 2) upływu czasu, na jaki zezwolenie zostało wydane,
- 3) powstania okoliczności powodujących zakaz sprzedaży w danym miejscu ze względu na położenie zakładu lub zmianę jego charakteru.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 zezwolenia powinny być niezwłocznie zwrócone właściwemu organowi administracji handlu.

§ 13. 1. Zezwolenia powinny być cofnięte w przypadkach powstania okoliczności, która w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia uzasadniałaby odmowę udzielenia zezwolenia.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) może ze względu na ważny interes społeczny cofnąć zezwolenie również w innych przypadkach niż określone w ust. 1.

§ 14. W przypadku cofnięcia zezwolenia organ administracji handlu wyznacza jednocześnie stosowny termin zaprzestania sprzedaży napojów alkoholowych w zakładzie.

§ 15. Zezwolenie powinno być wywieszane w zakładzie na widocznym miejscu.

§ 16. Organy administracji handlu prowadzą rejestr wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

§ 17. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują moc do dnia 31 lipca 1956 r. Nie dotyczy to zezwoleń, które straciły ważność ze względu na zakazy wynikające z art. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o zwalczaniu alkoholizmu.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie bez załączników 45.— zł, z załącznikami 60.— zł, półrocznie bez załączników 27.— zł, z załącznikami 36.— zł.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Huczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3